

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4380/2019
14.11.2019. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић, Божицара Вујичића, Зоране Делибашић, и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., село ..., чији је пуномоћник Владимир Мишковић, адвокат из ..., против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 683/19 од 09.05.2019. године, у седници одржаној 14.11.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 683/19 од 09.05.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 683/19 од 09.05.2019. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 808/16 од 16.11.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор ненадлежности суда. Ставом другим изреке, изреке делимично је усвојен тужбени захтев и обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде штете због неисплаћених пензија за период децембар 2012. године – септембар 2017. године, исплати појединачне месечне износе, ближе наведене у том ставу изреке, са законском затезном каматом од означених датума па до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев тужиоца у делу којим је тражио да се обавезе тужени да тужиоцу на име накнаде штете због неисплаћених пензија за период март 1999. године – новембар 2012. године исплати појединачне месечне износе, са законском затезном каматом за сваки месец појединачно, како је то ближе одређено овим ставом изреке. Ставом четвртим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев тужиоца у делу којим је тражио да се обавезе тужени да тужиоцу на име накнаде штете због неисплаћених пензија, преко досуђених износа накнаде за период од 2012. године до 2017. године, исплати појединачне месечне износе, ближе наведене у том ставу изреке, са законском затезном каматом од означених датума па до исплате. Ставом петим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 103.500,00 динара са законском каматом почев од дана извршности, па до исплате. Ставом шестим изреке ослобођен је тужилац обавезе плаћања судских такси.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 683/19 од 09.05.2019. године, одбијене су као неосноване жалбе парничних странака и потврђена је првостепена пресуда у ставовима другом, трећем, четвртом и петом изреке. Одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, с тим што је предложило да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, ради уједначавања судске праксе (члан 404. ЗПП).

Применом члана 404. став 1. ЗПП, посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је накнада штете на име неисплаћене пензије тужиоцу, а побијаном одлуком је потврђена првостепена пресуда у делу којим је његов захтев делимично усвојен и у делу којим је његов захтев делимично одбијен, након што су судови утврдили тачну висину потраживања тужиоца и оценили приговор застарелости. О праву тужиоца, висини тражене накнаде, припадајућој камати, као и о истакнутом приговору застарелости потраживања, судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Како на основу изнетог произилази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете на име неисплаћене пензије поднета је 15.01.2016. године. Вредност предмета спора опредељена је на износ од 3.532.659,53 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу НБС на дан преиначења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена, применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бисерка Живановић,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић